

Co prozradily kroniky

Základní škola v Praze 6 Pod Marjánkou 2 slaví 50. výročí. Výňatky z její historie představují zajímavé ohlédnutí za historií našich základních škol v posledních padesáti letech.

Rok 1957 přinesl různé události. Například v severních Čechách byl poprvé od středověku zaznamenán výskyt losa, do vesmíru byl vypuštěn Sputnik 2 se psem Lajkou na palubě. Kinosály plnil film Dědeček automobil. V Liverpoolu zakládá John Lennon svou první skupinu – předchůdce pozdějších The Beatles.

Zemřel Josef Lada a Josef Skupa. Narodil se Milan Šteindler. A 2. září začíná další školní rok. V Praze 6 tehdejší primátor slavnostně otevírá novou jedenáctiletou střední školu s dobrou adresou Pod Marjánkou 2. Čítá 23 tříd (10 na nižším stupni, 8 na středním a 5 na vyšším), v přízemí pak dokonce samostatně sídlí zvláštní škola s pěti třídami. Školu navštěvuje přes 800 žáků a jak říká kronika, i když na podzim řádila chřipková epidemie, zdravotní stav žactva byl celkem uspokojivý.

V následujícím školním roce probíhají první maturity, žáků už je kolem tisíce a pro sedmadvacet tříd musí být zavedeno střídavé vyučování – některé chodí do školy dopoledne, jiné odpoledne. Nadšení se meze nekladou a o rok později vznikají svépomocí školní dílny, tedy samostatný pavilon v západní části školy. Na podzim roku 1961 se z jedenáctiletky odtržením 3. stupně stává základní devítiletá škola.

Potýká se s různými problémy, v zimních měsících se školní život stává velmi krušným, respektive zimomřivým, tělocvičny se nedají kvůli mrazu využívat vůbec. Až v zimě roku 1964 po celkové rekonstrukci kotelny a díky přidání čtvrtého kotle všechno osazenstvo školy poprvé nemrzlo. Stále probíhající řemeslnické práce však zatěžují a zneprjemňují chod školy. Jak těmto povzdechům díky uplynulým měsícům dobře rozumíme!

Zvláštní škola konečně získává svou vlastní budovu a přízemí tedy mohl začít využívat první stupeň. Objevuje se první vlaštovka v navazování kontaktu se zahraničí. V kontextu doby to samozřejmě musí být sprátená země – vítězí 45. střední škola v Rize v Lotyšské SSR. Ruštině se dává větší prostor dělením tříd při výuce tohoto

předmětu. Po deseti letech je v rámci akce Z dobudováno školní hřiště.

V září roku 1968 je zahájeno vyučování cizích jazyků. Ve dvou třetích třídách se začíná vyučovat němčina, v pátém ročníku pak přibude ruština. Stáváme se tedy školou s rozšířenou výukou cizích jazyků. Úřední potvrzení na školu ale do konce školního roku nedoputuje. V kronice se však dočteme – To, že jsme byli schváleni, jsme věděli, neb na porady o jazykovém vyučování jsme byli zváni a účastnili jsme se jich! V květnu tohoto školního roku tedy také poprvé probíhají přijímací zkoušky na naši školu – ze 100 přihlášených dětí je jich 64 přijato.

A pak už to jde ráz na ráz. V sedmdesátých letech je vybudována jazyková laboratoř. Na škole začínají pracovat sovětské lektorky. Děti jedou na tábor Kalinin u Berlína, výměnou 60 německých dětí tráví část července v Praze. Z těchto akcí se na dlouhou dobu stávají záležitosti tradiční.

Se školním rokem 1974/75 vstupuje v platnost nový vnitřní řád školy, který například zdůrazňuje, že žáci vždy při vyvolání povstanou a dbají na to, aby nelomozili s nábytkem, nebo že ve škole se přezouvají i rodiče, kteří přicházejí pro obědy nemocných dětí. Jsme-li u obědů, nutno říci, že vymoženost výběru jídel není rozhodně dnešní. Tento školní rok se totiž paní kuchařky v rámci socialistického závazku, tedy soudružky kuchařky, rozhodly vařit jídla dvě.

V době, kdy škola slaví dvacáté výročí otevření, se v kronice píše, že i občané kapitalistických států mají možnost ocenit péči o dorůstající generaci v rámci socialistického školství. Na školu zavítá školní seminář z Göteborgu, delegace z Hannoveru, je zájem o dopisování s dětmi z Anglie. Školním rokem 1981/82 se v rámci profilace školy poprvé vyučuje angličtina jako další cizí jazyk a první stupeň začíná až od třetích tříd, do kterých se žáci nabírají na základě přijímacích zkoušek. Tento model zůstal vlastně zachován dodnes. Jak se dočteme v kronice z této doby, k velmi oblíbeným

akcím vždy patří lyžařské kurzy, neboť zájem dětí o lyžování je stálý, hlavně o ježdění na vleku. Někdy se však děti mimo výcvik chovají značně uvolněně a je nutné je stále napomínat jak v jídelně, tak v objektu!

Přelomový rok 1989 a změny s ním související samozřejmě ovlivnily práci a život školy. Kronika uvádí – učitelé mohou vykládat události z našich i světových dějin pravdivě a objektivně. V pololetí nebyla klasifikována občanská nauka a dějepis. Na základě požadavků rodičů 3. a 4. tříd byla výuka ruského jazyka změněna na západní jazyk.

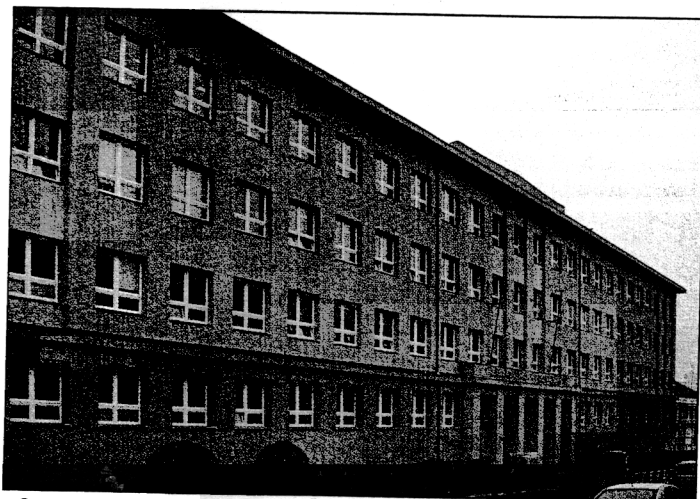
Hned následující školní rok se uskutečnil výměnný pobyt se žáky rakouského gymnázia, učitelé navštívili Salzburg.

Devadesátá léta zaznamenávají dvě neobvyklé události. Školu navštěvuje první dáma ČR Olga Havlová s manželkou německého prezidenta paní von Weizsackerovou. A jedna z osmých tříd vyhrává celopražskou soutěž Večerníku Praha o zájezd na Kanárské ostrovy.

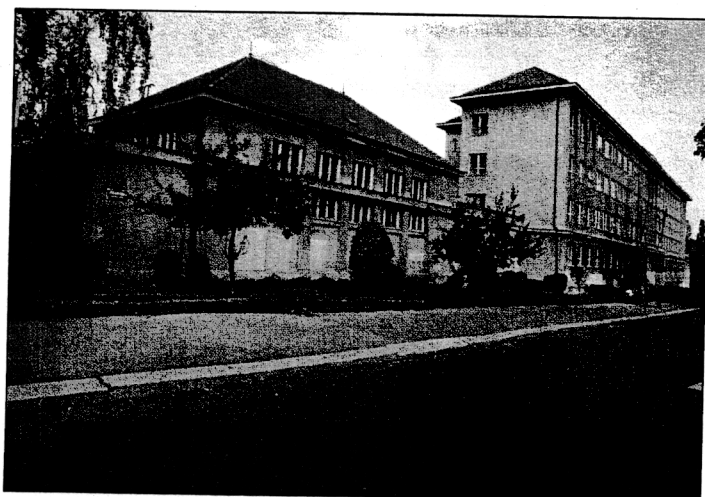
Školním rokem 1992/93 zápisy v kronikách na určitou dobu končí. Do této doby zřejmě spadají počátky tradičních akcí, jako je slavnostní stužkování žáků třetích tříd v Břevnovském klášteře a rozloučení s žáky devátého ročníku na konci školního roku tamtéž, zážitkový kurz pro šestáky, mikulášská zábava, vánoční bruslení, sportovní den a v neposlední řadě pobyt žáků v rodinách ve Velké Británii a výměnný zájezd do Německa.

Nová obrázková kronika vedená od školního roku 2002/03 pak dokládá začátky výuky dalším cizím jazykům – francouzštině a španělštině. Nabídka výměnných zájezdů se rozšiřuje o Dánsko a Francii. Snad na vás z jejich stránek dýchne pocit, že škola, to nejsou jen lavice, tabule, rozvrh, učebnice a sešity, ale hlavně lidé – děti, učitelé a další zaměstnanci, ti, kteří padesátiletou historii této školy žili, prožívali a tvořili. Ať mají jejich nástupci a pokračovatelé stejnou možnost! Všechno nejlepší!!!

Monika Tučková,
Základní škola Pod Marjánkou, Praha 6

• Opravená budova. Foto: Archiv ZŠ Pod Marjánkou, Praha 6.

• Budova školy před rekonstrukcí. Foto: Archiv ZŠ Pod Marjánkou, Praha 6.